

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 decembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014 de inculpatul

Alexandrov Vladimir Sergiu, născut la 28 martie 1991, originar și domiciliat în or.Bălți, str.Bulgară 27, ap.l,

Termenul examinării cauzei:

1. 26.03.2013 - 21.03.2014 - prima instanță,
2. 02.06.2014 - 02.07.2014 - instanța de apel,
3. 16.10.2014 - 17.12.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 21 martie 2014, Alexandrov Vladimir a fost condamnat în baza art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de circulația substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 ani.

Conform art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 iulie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 9 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Alexandrov Vladimir, la 07 februarie 2013, aproximativ la ora 16.05, fiind transferat din Penitenciarul nr.4, Cricova, mun.Chișinău în Penitenciarul nr.16, Pruncul, mun.Chișinău, pentru executarea în continuare a pedepsei, în timpul efectuării percheziției corporale, printre bunurile aflate la el, a fost depistat și ridicat din interiorul unei perne, un pachetel din hîrtie de culoare sură, în care se afla masă vegetală uscată mărunțită de culoare verzuie și care, conform raportului de constatare tehnico-științifică cu nr.55 din 14.02.2013, reprezintă substanță narcotică - marijuană, cu masa de 13,78 grame, ce constituie proporții mari.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul C.Grigoraș în numele inculpatului și inculpatul V.Alexandrov, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie dispusă încetarea procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocînd că inculpatului nu i s-au explicat drepturile și obligațiile prevăzute de Codul de procedură penală; în cadrul ședinței de judecată martorii au făcut declarații contraversate și acestea nu puteau fi admise ca probă, deoarece au fost obținute pînă la pornirea urmării penale; inculpatul a fost percheziționat la plecare și la acesta nu au fost depistate substanțe narcotice, astfel nu a fost demonstrat scopul și motivul comiterii infracțiunii, pretinsa păstrare a substanțelor narcotice fiind fără sens, deoarece inculpatul nu este consumator de droguri, la evidența narcologului nu se află și nu avea motiv de a păstra la el substanțe narcotice, vinovăția inculpatului nu a fost dovedită, iar la baza acesteia au fost puse probe obținute cu încălcarea normelor de drept procedural precum:

depozițiile martorilor obținute pînă la începerea urmăririi penale, raportul de constatare a infracțiuni, care a fost întocmit de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauză, procesul-verbal de constatare a infracțiunii lipsește la materialele dosarului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile avocatului C.Grigoraș în numele inculpatului și a inculpatului.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, acțiunile lui fiind corect încadrate în prevederile art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal, adică păstrarea substanțelor narcotice, săvîrșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare, pe teritoriul instituțiilor penitenciare.

Instanța a conchis că argumentele apărării, precum că probele au fost administrate cu încălcarea normelor de procedură penală, pînă la începerea urmăririi penale, nu pot fi reținute, deoarece procesele-verbale de cercetare la fața locului, de audiere a martorilor din 07.02.2014, precum și raportul de constatare tehnico-științifică au fost întocmite cu respectarea normelor procesual penale, toate acțiunile întreprinse de colaboratorii organelor implicate în investigarea circumstanțelor comiterii infracțiunii au fost transmise organului competent și realizate în cadrul procesului penal, în strictă corespundere cu prevederile art.273 Cod de procedură penală și art.1, 1² din Legea cu privire la expertiza judiciară.

Totodată, instanța a considerat neîntemeiate afirmațiile apelanților în ce privește efectuarea percheziției de către o persoană neîmpuțernicită, deoarece statutul special al inculpatului, și anume cel de deținut, oferă administrației instituției penitenciare, în temeiul art.9 pct.5) și 22 alin.(3) din Legea cu privire la sistemul penitenciar, dreptul percheziționării acestuia în lipsa unei ordonanțe judecătorești, autoritatea penitenciară avînd în cazul dat statut de autoritate constatatoare.

La fel, instanța de apel a constatat că, prima instanță, reținînd prevederile art.61, 75-76 Cod penal, a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă corectă echitabilă și legală, ținînd cont de caracterul prejudiciabil al infracțiunii comise, care se atribuie la cele mai puțin grave, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat și din nou a comis o faptă infracțională și de toate circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și încetarea procesului penal în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pe motiv că concluziile privind vinovăția sa sînt bazate pe presupuneri și probe ilegal obținute; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, și anume că declarațiile martorilor și raportul de constatare tehnico-științifică au fost obținute pînă la începerea urmăririi penale; raportul de constatare a infracțiunii și percheziția au fost efectuate de către persoane care nu aveau dreptul de a efectua acțiunile procesuale date, fapt ce atrage nulitatea acestora prin prisma art.251 alin.(1) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal constată că motivele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanțele de fond au cercetat toate probele prezentate de părți și le-au dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, și care în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului V.Alexandrov în cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textele sentinței și deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Ambele instanțe au motivat concluzia de vinovăție a lui V.Alexandrov și corect au calificat acțiunile acestuia în baza art.217 alin.(3) lit.e) Cod penal, ca păstrarea substanțelor narcotice, săvîrșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, pe teritoriul instituțiilor penitenciare, care a fost confirmată de martorii A.Buga și Iu.Eremciuc, declarațiile cărora au fost apreciate ca veridice de instanțele de fond, precum și prin procesele-verbale de cercetare la fața locului și de percheziție din 07.02.2013, raportul de constatare tehnico-științifică nr.55 din 14.02.2013, de examinare a substanțelor narcotice din 19.02.2013, care sînt descrise detaliat în hotărîrea primei instanțe, cît și în decizia instanței de apel.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui V.Alexandrov, după cum rezultă din hotărîrile instanțelor de fond și de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la motivele apelurilor declarate de avocatul C.Grigoarăș în numele inculpatului și de inculpat, soluție expusă detaliat la pct.4 al prezentei decizii.

Temeiul invocat de recurent, precum că procesele-verbale de cercetare la fața locului și de audiere a martorilor, inclusiv și raportul de constatare tehnico-științifică au fost obținute cu încălcarea normelor de procedură penală, pînă la începerea umărării penale, a fost combătut de instanțele de fond, care verificînd argumentele date au constatat că toate actele procedurale au fost întocmite cu respectarea normelor procesual penale și în strictă conformitate cu prevederile art.273 Cod de procedură penală și art.1, 1² din Legea cu privire la expertiza judiciară.

În ce privește argumentul inculpatului, precum că raportul de constatare a infracțiunii și percheziția a fost efectuată de o persoană care a nu avea astfel de împuterniciri, nu poate fi reținut, deoarece acestea au fost efectuate în corespundere cu prevederile art.9 pct.5) și 22 alin.(3) din Legea cu privire la sistemul penitenciar, potrivit cărora deținuții instituțiilor penitenciare, precum și încăperile unde ei locuiesc, sînt percheziționate de către administrația instituțiilor penitenciare, autoritatea penitenciară avînd statut de autoritate constatatoare.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrea atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia. Instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.413-415 Cod de procedură penală, astfel că decizia cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării soluției, instanța pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 85 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide

inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Alexandrov Vladimir împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014 în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 16 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun